

Kínai gyerekművészek Budakeszin

Kavicstánc és tekerőlant

A kínaiak között él egy mondás: a magyar a legnyugatibb ázsiai nép. Lukács László, a budakeszi Erkel Ferenc Művelődési Központban működő Balassi-kör vezetője idézte ezt a művelődési központ színpadán csütörtökön, a kínai vendéggerekekkel közös műsoros estjükön.

Az öt 9 és 14 éves közötti kínai gyerek kéthetes magyarországi tartózkodásának egyik állomása Budakeszi. Csütörtökön reggel érkeztek oda, délelőtt kirándultak Zsámbékra, délután látogatást tettek a budakeszi vadsparkban. Esti fellépésük előtt a budakeszi gyerekekkel közösen rajzoltak, festettek a színházterem melletti szobában. Képeik témája: a barátság — ezt ki emberalakokkal, ki harangokkal, madarakkal vagy éppen lepkekkel fejezte ki. Az elkészült képek aztán díszletül szolgáltak a színpadon.

A Soong Ching Ling Magyar Gyermekbarátság alapítvány tette lehetővé, hogy eljussanak Magyarországra, mint ahogy azt is, hogy magyar gyerekek eljussanak Kínába. Negyedik éve műkö-

dik ez az alapítvány, kezdeményezőjének, egy császári özvegynek a nevét viseli, s nem csupán Magyarországgal, de világszerte alakított ki kapcsolatot azzal a céllal, hogy tehetséges, valamilyen területen átlagon felüli teljesítményt nyújtó gyerekek csoportjait kölcsönösen vendégül lássák. Az alapítvány itteni elnöke Udvari Gábor.

A budakeszi vendéglátás szervezőitől, Balogh Gézától, a művelődési központ munkatársától és Drávai Gábertől tudtam meg, hogy a most itt Kínát képviselő öt kisgyermeket a Sárga-tenger mellékén elhelyezkedő egyik tízmillió lakosságú tartományban művészi képességeik, teljesítményük alapján választották ki az utazásra. Magasrangú tisztségviselők kísérik őket, két hölgykísérőjük

A nézők — a csángó gyerekek, a „legkeletibb magyarok”. Erdősi Ágnes felvételei

közül egyik az alapítvány pekingi képviselője, másik a tartományi nőbizottság elnöke. Az esten megjelent a Budapesti Kínai Nagykövetség első titkára is.

A műsort a Balassi-kör csángó viseletbe öltözött tagjai dunántúli népdalokkal vezették be. Lukács László felhívta a figyelmet hangszerükre, a tekerőlantra, mely — mint oly sok más hangszer — Ázsiából származik.

A kínai gyerekek hegedűszóval, énekkel kezdték műsorukat, legnagyobb részében pedig táncoltak. Legyezős tánc, kendős tánc... Legmozgékonyabb, legmutatósbab táncszekciók azonban saját testük volt, karjuk hullámzása, nyakuk moccanása, szemvillanásaik, arcjátékuk, mind részét képezték táncaiknak, melyek ilyen címeket viseltek: A tortasiútó lány, A gyerekek boldogan élnek, Kis kavics szerelmék lenni... Gyerekes báj és érett művészekre jellemző tudás és fegyelem egyesült előadá-

sukban. (Műsorukat még vasárnap este a Budai Parkszínpadon is bemutatják.)

A vendéglátók csángó táncokkal búcsúztak, mondván: a legnyugatibb ázsiaiak legkeletibb csoportjának táncaival. Legvégül pedig meglepetés következett. A kínai gyerekek énekelni kezdtek: Tavasz szél vizet áraszt...

Az eddigre a táncoktól elragadtatott közönség bekapcsolódott az énekbe, mely valóban meglepetést okozott, de nem azoknak, akik már kicsit megismerték a kínai vendégeket, s tudták, azok jónéhány magyar szót elsajátítottak, használnak. Náluk ez az udvariasság természetes, mint a rokonérzés is. Látogatásuk során bizonyára itt is sokakban felkeltették a rokonság érzését. Szemereki Zoltán, Budakeszi polgármestere búcsúzóul arról beszélt: a forrás ágai különböző irányba folynak, de egyszer majd valahol találkoznak.

Nádudvari Anna

A kis kavics táncai előadás közben

Könyvjelző

Trianon gyermekei... és unokái

„Ma két esztendeje jelentek meg Tordán a megszálló román csapatok, ma két esztendeje teremtette le Flóriánt indolens atyánkfia: még nem vagyunk temetésen, ráér itatni az egereket (...) Másnap Mátyás városának Fő terét lepték el Ferdinánd katonái, a bíraskodó Párizsból hoztak magukkal engedélyt: foglalják el az erdélyi részeket! Istennek hála: elmúltak a szív-lubbogásos verandái cigarettázások, s eljött a remények évadja.”

A fenti idézet Köntös-Szabó Zoltán nemrég megjelent „családi krónikájából”, a „Trianon gyermekei. Fehér zászló Erdély felett” című regényéből való. A találomra kiválasztott passzus — egyébként százával lehetne hasonlókat idézni — a kötet utolsó negyedében található, s mintegy jelzi: a 307. oldalig mi mindenről volt kénytelen beszámolni diáriumában az erdélyi tragédiákat átélő, s alattuk lelkiileg valószínűleg kerékbevert K. tiszteletes, aki hivatásának a tudatában — az Aranyos menti Szentseren teljesít lelkipásztori szolgálatot

évente gyarapodó családjá körében — őseinek a megszállottságával rója nap mint nap a sorokat féltett családi krónikájába, hogy utódainak (így a szerzőnek is!) lélek felett őrzött történelemkönyve lehessen. K. tiszteletendő diáriumáról még csak ennyit: 1907-ben jegyzi fel az első sorokat, amidőn még a tordai fahíd fölött (akárcsak a kolozsvári unitárius teológia épületein) piros-fehér-zöld zászlók lobogtak, s az 1970-es évek legvégén botlik meg a naplóíró kéz a pergamenszínű papírlapon, amikor is a román kommunista diktatúra egészen más színű trikolorja alatt indítják a megsemmisítő hadjáratot Erdély szellemi és lelki „pásztorai” ellen. (Hogy ebből a helytállásra, megmaradásra nevelődött szellemi elitből nőtt ki az 1989-es temesvári forradalom nem véletlenül magyar vezéregyénisége, Tótkés László, szinte önmagától adódó valóságnak tűnik.)

E sorok frójának helyzetét megnehezíti egy nem mellékes tény: szülőföldjének 70 évét átölelő krónikáját ismeri

KÖNTÖS-SZABÓ ZOLTÁN

TRIANON GYERMEKEI

(Családi krónika)

FEHÉR ZÁSZLÓ ERDÉLY FELETT

fel e kötetben, Aranyosszék felejthetetlen tájait és embereit. A hazai olvasó talán már megfedkezett arról, hogy az erdélyi székelység egyik (hetedik) leghagyományőrzőbb széke e vidék — nem is elsősorban a külsőségekben megnyilvánuló hagyományok őrzésében, hanem ama erkölcsi tartáshoz való ragaszkodásban, amelynek olyan összetevői vannak, mint az 1601-es Mihai elleni helyi „partizánharc”, vagy e kort

jóval megelőző híres tordai országgyűlésen megfogalmazott toleranciagondolat.

K. tiszteletes erkölcsi habitusának, neveltetésének a gyökerei hasonló mélységekből és értékekből táplálkoznak. Mi sem természetesebb: ezeket az értékeket adja át ebben a gyönyörű nyelvezettel megáldott diáriumában — tehát Köntös-Szabó regényében. Az író ezt a családi kincsét cseni át a határon Magyarországon való letelepedésekor.) Hogy az író higgadt távolságtartást kényszerít magára akkor, amikor másokból kifakad az epe — hiszen egy ország-rész elvesztésének és lassú halálának a látéletét készíti el, hát joggal sírhatja! —, valahol az előbb említett európeuságban, a Bethlen Gábertől és az erdélyi emlékiróktól örökölt tartásban keresendő.

Bár lett volna több belőlük, hogy ne került volna fehér zászló Erdély fölé. Ború, a reménység évadjárja; a magunk megadásának fehér jele. (Magvető, 1993.)

Bágyoni Szabó István

Tököliek Spanyolországban

A Santa Rosa Delima folklóregyüttes meghívására ma Spanyolországba utazik a Tököli Nemzetiségi Együttes. Az énekar, a tánckar és a zenekar több fesztiválon fellép és önálló műsorokkal is szerepel. A fesztiválokon magyar, az önálló eseten nemzetiségi táncokkal mutatkoznak be. Az énekkar magyar és horvát dalokat ad elő, a zenekar pedig délszláv zenét és magyar verbunkosokat fog játszani az ottani közönségnek. A negyvenhárom fős együttes csaknem két héti vendégeskedik Spanyolországban.

Rossini operája Visegrádon

Rossini „A sevillai borbély” című vígoperáját adják elő Visegrádon, a Salamon-torony kertjében holnap, augusztus 15-én este 8 órakor. Az előadást Kerényi Miklós Gábor rendezte.

A Kossuth Szövetség tervei

Kossuth Lajos halálának közzéadott 100. évfordulója alkalmából — a politikus élete és munkássága előtt tisztelegve — több kiállítás létrehozását tervezi a Kossuth Szövetség. (Kossuth Lajos 1894. március 20-án hunyt el Turinban.) A méltó megemlékezés érdekében — Tiszafüred polgárainak kezdeményezésére — felhívást tett közzé az államférfi nevét viselő szövetség. (Kossuth Lajos és a honvédsereg több tábornoka tárgyalta abban a füredi kúriában 1849. március 4–5-én, amely ma a Kiss Pál Múzeumnak ad otthont. A jeles államférfi emléket, sajtótermékeket, képeket, metszeteket, bélyegeket, albumokat, érmekeket, a történelmi eseményt híven őrizi a város, és ennek szellemisége jegyében fogalmazta meg javaslatát a település közössége.)

A fővárosban a tervek szerint a pesterzsébeti Kossuth Lajos utcai galériában ren-

deznének tárlatot. A szövetség a kiállítás sikere érdekében kéri a Kossuth-relikviák tulajdonosait, és mindazokat, akiknek birtokában a turini remete életével, tevékenységével kapcsolatos bárminemű írásos vagy tárgyi dokumentum van, bocsássa azt a tisztelegő tárlat rendelkezésére. A szervezők várnak például Kossuthot, illetőleg a családját ábrázoló festményeket, képeslapokat, metszeteket, bélyegeket, albumokat, érmekeket, sajtótermékeket. A szövetség szívesen helyt adna Kossuth nevét viselő iskolák, klubok tevékenységét bemutató kiadványoknak, fényképeknek. Az ünnepi kiállítás előkészületeiről részletes tájékoztatást kaphatnak az érdeklődők a Kossuth Szövetségtől levélben (XX. kerület, Lajtha László út 7.) vagy telefonon (157-0885).

A Vigyázók Velencében

A Velencei Nemzetközi Filmfesztivál válogató bizottsága az 50. jubileumi fesztiválra a magyar filmek közül Sára Sándor „Vigyázók” című filmjét választotta be a hivatalos programba. A fesztivált 1993. augusztus 31—szeptember 11. között rendezik meg.

PMH-Galéria * PMH-Galéria * PMH-Galéria

Végyári Magdolna: Domonyvölgy

„A magyar táj szépsége szelíd, nem lélegzetelállító és nem drámai. Talán éppen ezért sebezhetőbb. Már egy megszokott fa hiánya is fájdalmas, hát még az elpusztított parkok, erdők és vizek látványa!”

A művész, Végyári Magdolna, akitől a fenti idézet származik, Gödöllőn él és alkot. Fest és tanít. Az egykori Gödöllői Művésztelep szellemiségét próbálja átmenteni a fiatalok Nagy Sándor nevét viselő alkotókörébe, amelyet vezet. Képünkön „Dunavölgye” című, vegyes technikával készült festménye látható. (Sutta József reprodukciója.)